

“Het algemeen priesterschap van de N.T. gelovigen”

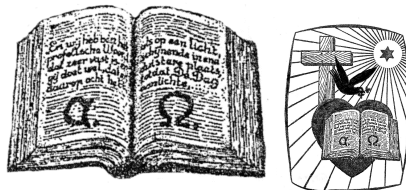
Geachte lezer,

Wij verheugen ons, u deze studie over ***“het algemeen priesterschap van de Nieuw Testamentische gelovigen”*** te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: ***“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”***. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede zijn deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

*alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen*

2 Tim. 4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtfels keren”.

“Het algemeen priesterschap van de N.T. gelovigen”

Goede avond broeders en zusters. Laten we de Bijbel openen en wel: **1 Petr. 2:1-10** *Legt dan af alle kwaadwilligheid, alle bedrog, huichelarij, afgunst en alle kwaadsprekerij, en verlangt als pasgeboren kinderen naar de redelijke, onvervalste melk, opdat gij daardoor moogt opwassen tot zaligheid, indien gij geproefd hebt, dat de Here goedertieren is. En komt tot Hem, de levende steen, door de mensen wel verworpen, maar bij God uitverkoren en kostbaar, en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis, om een heilig priesterschap te vormen, tot het brengen van geestelijke offers, die Gode welgevallig zijn door Jezus Christus. Daarom staat er in een schriftwoord: Zie, Ik leg in Sion een uitverkoren en kostbare hoeksteen, en wie op hem zijn geloof bouwt, zal niet beschaamd uitkomen.*

U dan, die gelooft, geldt dit kostbare, maar voor de ongelovigen geldt: De steen, die de bouwlieden afgekeurd hadden, die is geworden tot een hoeksteen en een steen des aanstoots en een rots der ergernis, voor hen, die zich daaraan, in hun ongehoorzaamheid aan het woord, stoten, waartoe zij ook bestemd zijn. Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk (Gode) ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht: u, eens niet zijn volk, nu echter Gods volk, eens zonder ontferming, nu in zijn ontferming aangenomen”.

Het onderwerp van vanavond is: Het algemeen priesterschap van de Nieuw Testamentische gelovigen. Dit is een zeer belangrijk onderwerp, dat we graag uit de Schrift samen willen onderzoeken. Het gaat hier om grote en geweldige dingen. In het **9e vers** vinden we, hoe Petrus, door de Heilige Geest geleid, moet neerschrijven: **“En gij zult Mij een koninkrijk van priesters zijn en een heilig volk, een volk (Gode) ten eigendom”.**

Terwijl God reeds in **Ex. 19:6** aan Mozes op de berg Sinaï zei: **“En gij zult Mij een koninkrijk van priesters zijn en een heilig volk”.** Het is onomstotelijke Bijbelse waarheid, dat zonder onderscheid ieder Nieuw Testamentische gelovige, d.w.z. iedere gelovige, die van en in de Heer Jezus is, een priester is; evenals het oude Verbondsvolk Israël allen priesters moesten zijn.

Wij leven echter in een tijd van grote verwarring. Daarom is het nodig, om ook hier de aandacht op te vestigen, want het woord **“Christen”** heeft in onze dagen een heel andere betekenis gekregen, dan de Bijbel het bedoeld heeft. En dat moet uit de Schrift ons duidelijk worden.

In **Ex. 19:6** zien we heel terecht, wat Gods bedoeling en roeping met Israël was, het Oude Verbondsvolk dus, n.l. dat zij allen priesters zouden zijn. Maar er staat in **vers 5** een voorwaarde: **“Nu dan, indien gij aandachtig naar Mij luistert en Mijn verbond bewaart, dan zult gij uit alle volken Mij ten eigendom zijn, want de ganse aarde behoort Mij”.** Hier heeft God dus een voorwaarde gesteld, **“indien gij aandachtig naar Mij luistert en Mijn verbond bewaart, dan zult gij uit alle volken Mij ten eigendom zijn. .... En gij zult Mij een koninkrijk van priesters zijn”.**

Hier zien we duidelijk, dat het Gods bedoeling en roeping met Israël is, in het Oude Verbond, dat zij allen priesters zullen zijn. Maar zij hebben direct reeds bij de Verbondssluiting gefaald. Toen Mozes nog bij de Heer op de berg was, vielen zij al af en gingen om het gouden kalf dansen. Zo heeft God voor hen het Aäronitische priesterschap ingesteld en het aan Aäron en zijn huis gegeven.

Zo weten we dus, dat in de tijd van het Oude Verbond niet allen priesters waren, vanwege hun zonde, hun afval. Het was alleen de stam Levi en dan nog alleen, afgezonderd uit die stam, het huis van Aäron, een afgezonderd priestervolk.

Niet alle Levieten waren dus priester, maar alleen zij, die geheiligd en gezalfd waren tot het priesterschap. Want alleen gezalfde priesters mochten voor Gods aangezicht staan en in het Heilige komen. Maar nu is het naar het Woord, dat Petrus zegt, ontegenzeggelijk waar, dat het Nieuwe Verbondsvolk, de gelovigen in de Heer Jezus, zonder uitzondering, allen eveneens priesters zijn, waarbij ook vrouwen in de priesterlijke dienst zijn opgenomen. **Titus 2:3** **“Oude vrouwen eveneens, priesterlijk in haar optreden, niet kwaadsprekend, niet verslaafd aan veel wijn, in het goede onderrichtende”.** (lees en bestudeer onze zeer interessante studie over: **“vrouw zijn in de Gemeente”**)

Er is echter vandaag een grote verwarring en een misverstand over wat **“Christen zijn”** betekent; want niet allen zijn Christenen, die zich Christenen noemen en daarom hebben we eigenlijk nu weer eenzelfde soort situatie, als in het Oude Verbond; n.l. dat niet iedereen, die zich Christen noemt, werkelijk een Christen, een door Christus geheiligd wedergeboren mens is. Want de Bijbelse betekenis van het Woord **“Christen”** is

“Het algemeen priesterschap van de N.T. gelovigen”

iemand, die wedergeboren is, d.w.z. geboren uit God, geboren in Zijn Zoon Jezus, de Christus der Schriften, door de Heilige Geest.

Alleen zij, die van hun wedergeboorte zeker zijn, zijn op grond hiervan ook priesters. Dit moeten we vooral onderscheiden, als wij een ogenblik de Oud Testamentische eredienst voor ogen halen. Dan zien we daar de Tabernakel en later de Tempeldienst.

Daarbij vinden we, hoe het Joodse volk alleen in de Voorhof mocht komen en dan nog wel alleen in de voorste helft er van d.w.z. niet verder dan tot het Brandofferaltaar. Want in de Voorhof was nog een onderscheiden plaats, die de heiligste plaats in de Voorhof was, n.l. tussen het Koperen Wasvat en de ingang van de Tabernakel.

En alleen op die bijzondere heilige plaats, mochten de priesters in de Voorhof het offervlees eten. Het gewone volk moest in de voorste helft van de Voorhof blijven, mocht niet verder komen dan tot het Koperen Brandofferaltaar. Daar konden zij hun offer overdragen aan de priester, die daar de middelaar was tussen het volk en God en tussen God en het volk.

Wij weten, dat alleen de priesters, die geboren waren uit het huis van Levi en in het bijzonder uit het huis van Aäron en dan nog die daartoe gereinigd, geheiligd en gezalfd waren voor de priesterdienst, die mochten in de hele Voorhof komen en ook van tijd tot tijd ingaan in het Heilige.

Maar hij mocht alleen ingaan, als hij van tevoren zich opnieuw gereinigd had aan het Koperen Wasvat. Iedere keer, dat de priester het Heiligdom binnenging, moest hij handen en voeten gewassen hebben aan het Koperen Wasvat, ook iedere keer, dat hij het Brandofferaltaar ging bedienen, moest hij eerst zich reinigen aan het Koperen Wasvat. Want God is een heilig God en de priester, die dat niet deed, zou de dood sterven. Israël werd geleerd, dat God een driemaal heilig God was.

Het is daarom wel eens goed om deze afschaduwdienst van Israël beter te leren kennen en verstaan. Als de priesters dit niet deden, dan zou dat de dood ten gevolge hebben; maar ook, wanneer één, die niet tot priester gezalfd was, één van het gewone volk, zich dorst te wagen in het Heiligdom. Denk maar aan koning Uzzia, die door die daad melaats werd.

Ook als een priester vreemd vuur durfde te brengen, eigen vuur, kostte het zijn leven. God moest hen al direct leren, dat Hij een driemaal heilig God is. Alleen langs de weg, die Hij gegeven en ingesteld had, n.l. langs de weg van de bloedstorting van het brandoffer, schuld- en zondoffer, welk bloed ingedragen werd in het Heilige, kon God alleen gemeenschap hebben met de mens en de mens met God.

Als wij dat nu eens voor deze tijd gaan bekijken, dan is het Gods bedoeling, dat ieder Nieuw Testamentische gelovige een priester is, een geroepen priester. Maar dan moeten wij ook werkelijk Nieuw Testamentische gelovigen zijn. Doch wat zien wij nu?

Wij zien vandaag, dat door een list van de vijand, verkeerde predikingen en leeringen in de verkondiging van het Evangelie ingebracht zijn en dat er heel veel mensen zijn, die zich gelovigen in Christus noemen, maar het helemaal niet zijn.

Veeleer zijn zij Oud Testamentische gelovigen, want zij geloven wel in God, ook wel in de Heer Jezus en ook wel in het Woord van God. Dat deed de Israëliet ook, behalve dan, dat hij de Heer Jezus, de Christus der Schriften niet kende als Heiland, maar wel de Messias verwachtte hij en doet dat nog, niet wetende, dat Hij dezelfde is. Maar hoe is nu deze tegenwoordige situatie gekomen?

Al in de eerste dagen van de Christenen is het de vijand gelukt, verkeerde predikingen en leeringen te laten verkondigen. Hij begon al direct met de wet van de Sinaï weer te verkondigen. Dat lezen we in de **Galatenbrief** hoe de wet, die voor het Oude Verbondsvolk gegeven was, slaven baarde.

Ook vandaag gaat men nog steeds trouw door in de meeste Christelijke kerken en gemeenten om die wet te verkondigen, waardoor we een Oud Verbondsvolk krijgen. Zij zijn wel gelovigen, maar ze zijn Oud Testamen-

“Het algemeen priesterschap van de N.T. gelovigen”

tische gelovigen; want de wet kan ons niet wedergeboren doen worden, de wet maakt slaven; zoals Israël wel geloofde, maar niet wedergeboren was.

Zo ook is de hele structuur in de vele kerken en gemeenten Oud Testamentisch en daarom een machtig wapen in de hand van de vijand, waardoor de mens, die deze prediking aanhoort, niet tot wedergeboorte komt en daarom niet een echte Christen kan worden.

Nicodemus was een echte, waarachtige gelovige; noch door de Heer Jezus, noch in de Schrift wordt op enige plaats iets ten nadele van Nicodemus gezegd. Hij was een echte, vrome gelovige, een eerlijke en oprechte Jood, die geloofde in de enige en waarachtige God en in het Woord, zover de Jood het Oude Testament had.

Toch zegt de Heer Jezus tot hem in **Joh. 3:3** ***“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand wedergeboren wordt, kan hij het koninkrijk Gods niet zien”*** en verder: ***“Ik zeg u, tenzij iemand geboren wordt uit water en geest, kan hij het koninkrijk Gods niet binnegaan”***. En dan begrijpt Nicodemus er niets van, maar dat kon hij ook niet weten.

Daarom vraagt Nicodemus de zeer menselijke, maar aan de andere kant ook naieve vraag: ***“Kan dan een mens andermaal zijn moederschoot ingaan en geboren worden?”*** (vers 4)

Dan horen we het duidelijke antwoord van de Heer Jezus, dat het niets zou baten, want wat uit het vlees geboren is, dat is vlees. Al zouden wij tienmaal door onze moederschoot in en uit kunnen gaan, dan nog zouden wij toch tienmaal weer als zondaar geboren worden. Als een natuurlijk mens, als een Adamszoon of -dochter, want wat uit Adam voortkomt zijn Adamskinderen, d.w.z. zondaren en dat kunnen dus geen kinderen Gods zijn.

De Heer Jezus zegt duidelijk, dat wat uit de Geest geboren is, dat is Geest; wij moeten dus opnieuw geboren worden uit de Geest.

Wij mogen nu God danken allereerst voor onze natuurlijke geboorte, want zonder die natuurlijke geboorte waren we nooit gekomen tot een wedergeboorte, dat is logisch. Maar het moet toch eens komen tot een duidelijke wedergeboorte, dat moet men goed weten.

Wij weten heel positief, dat wij geboren zijn, anders zaten wij niet hier. Zo moeten wij ook even positief weten, dat wij wedergeboren zijn; maar als wij dat niet weten, betekent dat ook, dat wij het niet zijn. Over deze feiten valt niet te redeneren. Het zou even dwaas zijn, om een gesprek te hebben of we wel geboren zijn geworden.

Zo is het ook met de wedergeboorte; als ik niet wedergeboren ben, kan ik nooit spreken als een wedergeborene, want ik kan het niet verstaan. Ben ik het wel, dan kan ik er over spreken, want dan versta ik het. Door mijn wedergeboorte weet ik nu dat God mijn Vader is en dat ik in de Heer Jezus, de Christus der Schriften, Zijn Zoon opnieuw geboren ben. Hij nam mij als zondaar in Zich, in Zijn Lichaam waarmee Hij aan het kruis ging en Hij bracht mij daar in mijn natuurlijke staat, aan Zijn einde in Zijn kruisdood,.

Zo is Hij in wezen mijn geestelijke moeder geworden, want Hij nam mij als zondaar in Zich en nagelde mij als zondaar aan het kruis en deed mij in Zijn Lichaam sterven. Zo heeft de Heer Jezus mij in Zijn Lichaam opgenomen en ben ik zo in Zijn Lichaam met Hem gekruisigd als zondaar, om door Gods Geest uit de doden opgewekt te worden, om in nieuwheid des levens door de kracht van de Eeuwige God en de Heilige Geest opnieuw geboren te worden.

De Heer Jezus is de man van smarten geworden, de nieuwe Adam. Wij zijn dus geestelijk uit de nieuwe Adam geboren. Dat is Christen zijn, als we weten, dat, zovelen Hem aangenomen hebben, heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, n.l. die geloven in Zijn Naam. Dat is geloven in de persoon en het wezen van de Heer Jezus, de Christus der Schriften. Maar dat betekent ook geloven in God, die Zijn Zoon gezonden heeft voor dit geweldige werk, dat wij in Hem opnieuw geboren zouden worden; dan zijn we Nieuw Testamentische gelovigen.

“Het algemeen priesterschap van de N.T. gelovigen”

Zo zien wij vandaag dezelfde situatie, die we bij het oude Israël hebben gezien. Het is al van de aanvang Gods bedoeling geweest, dat Israël alleen maar in de voorste helft van de Voorhof bleef staan, daar dat een gevolg was van hun verharding.

Want God had hen gezegd: **“als gij aandachtig naar Mij luistert en Mijn verbond bewaart, dan zult gij mij een priesterlijke natie zijn”**. Maar nu moest God in hun plaats de Levieten geven en dan nog wel de afgezonderde, de geheiligde Levieten.

Vandaag zien we dus dezelfde situatie, dat, wat zich vandaag Christenen noemt, grotendeels op één lijn staat met de Oud Testamentische gelovigen; alleen met dat verschil, dat deze laatsten nog steeds de Heer Jezus verwachten. De naam Christenen weten wel dat de Heer Jezus is gekomen, maar ze kennen Hem niet als de levende Heiland, die het nieuwe leven geeft.

Ze hebben Hem in werkelijkheid niet persoonlijk aanvaard. Want de Heer Jezus aanvaarden betekent, het doodvonnis aanvaarden over het eigen “ik”. Dan leef ik niet meer, maar Hij die in mijn plaats aan het kruis gestorven is en uit de doden is opgewekt, leeft in mij.

Zo leef ik niet meer voor mijzelf, maar nu is de Heer Jezus, de Christus der Schriften mijn leven geworden en zo leef ik door en voor Hem. Dan ben ik een werkelijke Nieuw Testamentische gelovige, halleluja!

Dan zijn we in de Heer Jezus priesters. De priesters van het Oude Verbond konden alleen priester zijn door de Hogepriester, die voor hen op de Grote Verzoendag inging met het bloed en zij konden daarom dienen in de Voorhof en in het Heilige.

Zo is onze Hogepriester ingegaan in het Heilige der Heiligen voor God met Zijn eigen bloed en daarom zijn wij, die in Hem zijn, nu priesters en hebben een vrije toegang en in de Voorhof en in het Heiligdom om te dienen en voor God te staan Prijs God!

Maar nu zijn er nog enige dingen, waar we de nadruk op willen leggen.

In de eerste plaats. Als we dus tot dit priesterschap willen behoren, dan moeten we ook werkelijk wedergeboren zijn. De priesters uit het Oude Verbond werden dat alleen krachtens geboorte, nakomelingen uit de stam Levie en van Aäron. Uit een andere stam was uitgesloten!

In de tweede plaats. Om priester te worden moest men wel volwassen zijn in het Oude Verbond. Zo is het natuurlijk ook met de pas wedergeborenen; krachtens hun wedergeboorte zijn zij reeds priesters, maar zij moeten ook nog tot zonen opgroeien om tot de priesterdienst te kunnen komen.

We zien duidelijk wie zonen zijn in **Rom. 8:14** **“Zonen Gods zijn zij, die door Gods Geest geleid worden”**. Maar zij moeten eerst uit de Geest geboren worden tot kinderen Gods, om daarna als zonen door de Geest geleid te worden. Wij zijn natuurlijk geboren uit de Geest, als wij wedergeboren zijn, maar dan moeten wij ook geestelijk groeien in het geestelijk huis van God, dat is de Gemeente.

In **Hand. 2** lezen we: **“Er kwam een schare tot geloof”**, dus tot wedergeboorte; maar ze waren toen nog niet tot zonen volgroeid. In **Hand. 2:41** zien we, hoe zij tot wedergeboorte gekomen zijn: **“Zij dan, die Zijn woord aanvaardden, lieten zich dopen en op dien dag werden ongeveer 3000 zielen toegevoegd”**. Deze waren zeer begerig naar de redelijke onvervalste melk. (**1 Petr. 2:2**)

Dat woordje **“redelijk”** is eigenlijk geen goede vertaling; het Griekse woord **“legicon”** dient te worden vertaald met **“naar het woord”**. Het is het Woord van God, dat de onvervalste melk is, waar naar zij zo begerig waren, daarom groeiden zij ook hard.

“Het algemeen priesterschap van de N.T. gelovigen”

Wat lezen we dan in **vers 42** ***“en zij bleven volharden bij het onderwijs van de apostelen en de gemeenschap”***. Dat die gemeenschap belangrijk is zien we hier duidelijk; gemeenschap is aan elkaar mededelen, zowel van de geestelijke als van de aardse, stoffelijke goederen. In de eerste Gemeente hadden zij alles gemeenschappelijk: ***“het breken van het brood”***, dat is de avondmaalstafel, de Tafel des Heren, maar waar dan kracht van Hem door uitgaat ***“en de gebeden”***.

De gebeden zijn één van de belangrijkste dingen der gemeenschap. Zo groeien de kinderen op tot zonen en leren zij door de Geest geleid te worden en worden bekwaam gemaakt voor de priesterdienst, zoals het ook bij het Oude Verbond was.

Alleen de mondige zonen van Aäron kwamen tot het uitoefenen van het priesterschap. Als zij mondig waren, moesten zij nog speciaal gereinigd en gezalfd worden. Dat gebeurde op een bijzondere wijze bij het brengen van een brandoffer.

U weet, er waren velerlei offers, die gebracht moesten worden, zoals het schuldoffer, het zondoffer, het vredeoffer, het gelofteoffer, het spijsoffer, het loffer, maar het brengen van het brandoffer is de grondslag voor al die andere offers.

Al die offers konden niet gebracht worden, want God aanvaarde ze niet, als ze niet gebracht werden na het brandoffer. Het brandoffer moest **eerst** gebracht worden en dan pas kregen alle andere offers waarde voor God.

Het brandoffer heeft in het Hebreeuws een speciale naam ***“OLAH”***; letterlijk betekent dit: ***“opgaande”***. Het brandoffer ging in zijn geheel op tot God, daar mocht de priester niets van eten. Het was geheel voor God.

Daarom werd het in zijn geheel verbrand en steeg de rook er van op tot God. Op het Brandofferaltaar viel ook het vuur van God. We weten immers dat op het Altaar nooit eigen gemaakt vuur mocht komen. De priesters mochten dat vuur niet ontsteken, dat zou God een gruwel zijn. Wee degene die dat toch deed, het kostte hem zijn leven (**Lev. 10:1-2**) Het vuur op het Brandofferaltaar viel uit de hemel, het was Goddelijk vuur, de priesters moesten alleen het vuur brandende houden.

Als het vuur uit de hemel valt, komt het nooit op een schuld- of zond- of gelofteoffer, maar valt op het brandoffer. Daar valt het Goddelijke vuur op en daarom is het ook de grondslag voor alle offers. Zo is het ook hier in **Lev. 9:24**, als het brandoffer op het Altaar ligt bij de ambtsaanvaarding van de priesters, dan lezen we: ***“Er ging vuur uit van de Here en het verteerde op het altaar het brandoffer en de vetstukken; toen het volk het zag, juichten allen en wierpen zich op hun aangezicht”***.

Zo is het ook voor ons, de Nieuw Testamentische gelovigen, de wedergeborenen, die allen geroepen zijn om priester te zijn, zonder uitzondering. Maar wij hebben reeds gezegd, dat we eerst zonen moeten zijn, dat zijn n.l. diegenen, die zo ver gekomen zijn, dat zij door de Heilige Geest geleid worden en die bij de ambtsaanvaarding de zalving hebben ontvangen, in die zin, dat zij als Nieuw Testamentische Gemeente geestelijke offers moesten brengen, zoals Petrus het ook zegt.

Wij echter slachten geen dieren meer, want het offer van de Heer Jezus, van Zijn Lichaam, is eens en voor altijd voldoende, maar in dat offer brengen wij onze geestelijke offers, zoals **1 Petrus 2:5** het zo duidelijk zegt: ***“en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis, om een heilig priesterschap te vormen, tot het brengen van geestelijke offers, die Gode welgevallig zijn door Jezus Christus.”***

Er staat hier vertaald ***“door Jezus Christus”***, maar in het Grieks staat er letterlijk, ***“door middel van Jezus Christus”***. Dat is veel duidelijker. Al onze offers krijgen pas geldigheid voor God door middel van de Heer Jezus, de Christus der Schriften.

Wat is nu ons brandoffer? Wij kunnen als Nieuw Testamentische gelovigen geen werkelijke offerdienst gaan verrichten, dus priesterdienst doen en een zegen gaan worden voor anderen, als we niet eerst ons brandoffer gebracht hebben op het Brandofferaltaar. Want dan alleen krijgt het voor God waarde. Het moet gebacht zijn op het Brandoffer en dat is de Heer Jezus.

“Het algemeen priesterschap van de N.T. gelovigen”

Wat is het brandoffer van de Heer Jezus? Dat lezen we in **Efeze**. Hij heeft alle offers vervuld, maar kon het daarom vervullen, omdat Hij **eerst** Zichzelf als brandoffer gaf, d.w.z. dat Hij Zich restloos, zonder enige terughouding van geest, ziel en lichaam, overgaf aan de wil van Zijn God en Vader. Hij gaf Zich volkomen op het kruis van Golgotha. **“Niet Mijn wil, Vader, maar Uw wil geschiede”**. Dat is het brandoffer!

Snapt u nu dat ons zogenaamde **“Christelijke kerstfeest”** totaal niets maar dan ook niets van doen heeft met het geboortefeest vanuit God. Het Goddelijke vuur komt **EERST** op het brandoffer en daarom is het brandoffer ook de grondslag voor alle offers.

Hij gaf Zich geheel aan God, voor u en mij om ons daarbij te dienen. Daarom is Hij de waarachtige Hogepriester, die inspringt voor het volk en daarbij niet aan Zichzelf denkt, maar Zich geheel en al geeft voor verzoening van het volk.

Dit brandoffer is Gode welgevallig. **Ef. 5:1-2** zegt: ***“Weest dan navolgers Gods, als geliefde kinderen, en wandelt in de liefde, zoals ook Christus u heeft liefgehad en Zich voor ons heeft overgegeven, als offergave en slachtoffer, Gode tot een welriekende reuk”***.

Daar hebben we de **“OLAH”**, die tot God opsteeg en dit was voor God aangenaam. Zoals op het waarachtige brandoffer in het Oude Testament het vuur van God kwam (het was een afschaduwing), zo kwam op dit werkelijk, eeuwige brandoffer van de Heer Jezus, ook het waarachtige vuur uit de Hemel, de Heilige Geest. Prijst God!

Maar als nu de Nieuw Testamentische gelovige opgegroeid is tot een zoon, d.w.z. dat hij geleid wordt door Gods Geest, dan zal ook hij hiertoe moeten komen, dat hij op dat brandoffer van de Heer Jezus zichzelf nu als een brandoffer geeft. Gaat u het begrijpen?

Zoals de Heer Jezus Zich voor ons gaf, moeten wij nu onszelf, niet alleen aan Hem, maar ook aan elkaar geven. Dan gaat onze priesterdienst pas beginnen, dan pas worden wij gewijd en in de ambtsbediening gezet. Dat is het, wat we vinden in **Rom. 12:1**. Daar vinden we ons grote brandoffer, dat we moeten brengen. Dat is pas onze werkelijke dienst naar Gods Woord.

We moeten dus niet altijd naar een samenkomst gaan om er altijd weer iets te halen! Neen, als we priesters zijn geworden, dan gaan we niet alleen halen, maar veel meer, dan gaan wij wat brengen. Dat is pas de **“redelijke eredienst”**, zoals hier staat, maar wat juister wordt vertaald met **“de eredienst naar Gods Woord”**.

Zo lezen we dus in **Rom. 12:1** ***“Ik vermaan u dan, broeders, met beroep op de barmhartigheden Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer: dit is uw redelijke eredienst”***.

Zoals de Heer Jezus Zich geheel in de dienst gaf, zullen ook wij dus onszelf geheel stellen in de dienst van Hem, zonder iets terug te houden. En op dat offer komt het vuur. Maar dat vuur behoeft niet meer uit de hemel te komen; het is hier al, maar dan komt dat vuur van de Heilige Geest ook in ons en kan werkelijk bezit van ons nemen.

Vroeger als ik zei **“Heer hier ben ik”**, dan kwam ik in mijn zonden, met mijn verzondigd leven. Maar thans zeg ik **“Heer, nu ben de Uwe en nu is mijn lichaam, mijn tijd, mijn krachten, mijn gaven, kortom alles is van U en ik stel mij geheel ter Uwer beschikking”**.

Dan doen wij wat Paulus in **Rom. 12:1** zegt: ***“dat gij uw lichamen stelt tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer”*** en dan neemt Gods Geest, die al reeds in ons was, geheel bezit van ons en dat is het vervuld worden en vol zijn van de Heilige Geest. Als dan, evenals in het Oude Testament het vuur gevallen is, dan moet de priester het brandende houden. Dan behoeft God niet opnieuw te komen met Zijn vuur. Tenminste, dat zou zo moeten zijn, want de priester moet het vuur brandende houden.

Dat is de eerste opdracht van de priesterdienst. Als we ons dus als Nieuw Teatamentische gelovigen zo als brandoffer gesteld hebben en ons op het Altaar al gelegd hebben, zodat het vuur van God ons vervuld heeft.

“Het algemeen priesterschap van de N.T. gelovigen”

Dat wij helemaal opgegaan zijn tot Hem (het **“OLAH”**), dan moeten wij zorgen om dat heilig vuur brandende te houden en kunnen wij ook dan pas, alle andere offers gaan brengen. Want we moeten weten, willen we dat kunnen doen, dat dan de liefde van God brandend in ons moet zijn, diezelfde liefde, die wij in de Heer Jezus zien, maar die wij van nature niet hebben.

Maar dank God, als we zo op deze wijze ons stellen voor Hem, in algehele overgave, dan vervult de Heilige Geest ons en wordt de Goddelijke liefde door Gods Geest in ons hart uitgestort. Dat is **“de agape”**, de Goddelijke liefde.

In **Rom. 5:5-6** zegt Paulus hiervan: ***“en de hoop maakt niet beschaamd, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, die ons gegeven is, zo zeker als Christus, toen wij nog zwak waren, te zijner tijd voor goddelozen is gestorven”***. Wat is dat heerlijk! Prijst God!

Als we dit nu goed verstaan, dan begrijpen we ook, wat het Woord, dat Johannes in zijn eerste brief neerschrijft, wat dat voor ons inhoudt, n.l. in **1 Joh. 3:16**. Het is zo wonderbaar; er is een **Joh. 3:16**, waarmee ik het eerst moet beginnen met: ***“want al zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn enig geboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven heeft.”*** Ja, daar moet het eerst mee beginnen, dan alleen kunnen wij **1 Joh. 3:16** gaan verstaan en Hem lief hebben. Leren kennen, doordat Hij Zijn leven voor ons heeft ingezet!

Is het niet wonderbaar, dat we zo deze twee teksten goed kunnen onthouden, door eerst dus als zondaar te komen tot die liefde, waarmee God ons zo lief heeft gehad, dat Hij ons werkelijk bemint in onze zonden en ons als zondaar tot Zijn kind wil maken; maar dan, als we Zijn kind geworden zijn, dan komt **1 Joh. 3:16** voor ons aan de orde: ***“Hieraan hebben wij de liefde leren kennen, dat Hij Zijn leven voor ons heeft ingezet; ook wij behoren dan voor de broeders ons leven in te zetten”***.

Maar tot deze tweede ervaring komt men niet, als men in de Voorhof blijft staan en niet komt tot die wonderlijke dienst in het Heiligdom, doordat men zichzelf niet als offer wil brengen. Men vindt het wel goed, dat de Heer Jezus als offer opgegaan is, maar men wil niet zichzelf ten offer aan Hem brengen.

Maar dat is nu juist de rijkdom, waar de Heer Jezus van spreekt, als Hij zegt: ***“Want een ieder, die zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar ieder, die zijn leven verloren heeft om Mijnenwil, die zal het behouden”***. **Luc. 9:24**.

Dat geldt ook voor onze wedergeboorte, maar zeker ook voor onze dienst als priesters. Want hoe heerlijk is het voor diegenen, die zich zo gaan stellen voor God, die krijgen een toegang in het Heiligdom en verkeren met God. En dat is wonderbaar!

Dan moeten wij die priesterdienst verrichten om bij God te mogen intreden met de nood van onze broeders en zusters, de nood van de plaatselijke Gemeente en van de universele Gemeente, van het zendingswerk en ook de nood van Israël en van de wereld. Want we zijn van God en dat is God welgevallig, als we op grond van dat volbrachte offer van de Heer Jezus en met het Bloed, waarmee wijzelf gereinigd zijn, vrijmoedig tot de Troon der Genade mogen komen, die de Troon is van de allerhoogste Majesteit, maar die voor ons een Troon van Genade is geworden, wetende, dat God ons wil horen en verhoren in de Heer Jezus Naam.

Zo mogen we komen in dat Heiligdom met die nood in onze handen, die we er in dragen en brengen voor God. En God neemt die nood uit onze handen en zet het om in rijke zegeningen, zodat we beladen met zegeningen uit Gods Heiligdom, die God in Zijn verborgen omgang met ons en aan ons mededeelt, terugkeren. Zo deelt Hij ons geheimenissen mede en geeft ons zegeningen.

Dat zijn dingen, die men in de Voorhof niet ziet en niet zien kan, want daar zijn ze ook niet; die kan men dus daar ook niet beleven en ervaren, maar wel in het Heiligdom, bij het licht van de Kandelaar, bij het Licht Gods en in de gemeenschap aan de Tafel met het Brood.

In Zijn huis zijn is maar niet een symbool, het is werkelijkheid, dat wij daar met God Zelf verkeren. In **Ef. 2:19** staat, dat door de Heer Jezus wij niet meer vreemdelingen en bijwoners zijn, maar huisgenoten Gods.

“Het algemeen priesterschap van de N.T. gelovigen”

We genieten ook dus de zegen van Hemzelf; dat is de volle zegen, waarvan Paulus spreekt in **Ef. 1:3** en uitroept: ***“Geprezen zij God, die ons met allerlei geestelijke zegen in de hemelse gewesten gezegend heeft”***. Zo ontvangen we als priesters de volle zegen om die vanuit het Heiligdom in de Voorhof met milde hand uit te delen. Dat is ook weer een offer!

We zijn geroepen om de grote daden van Hem te verkondigen. Hier zien we dus drie dingen, die we goed moeten onderscheiden; de wedergeboorte, daarmee krijgen we het geboorterecht van het kindschaps Gods, maar we moeten verstaan, dat we daarna moeten opgroeien door de levende gemeenschap met Hem, tot het zoonschap Gods, als we geleerd hebben, wat het is om geleid te worden door de Heilige Geest.

Dat is niet zo eenvoudig, want het is zelfs mogelijk, dat men helemaal geleid wordt door het eigen vlees; dat niets te maken heeft met het geleid worden door de Heilige Geest.

Zoals het vuur op het Altaar voortdurend gereinigd moest worden en van nieuw voedsel worden voorzien en brandend te blijven, zo hebben we een dagelijkse reiniging nodig en een dagelijkse gemeenschap met de Heer, om weer uit Hem nieuw voedsel te ontvangen.

Dan blijft het vuur brandend in ons en hebben we een vrije toegang in Zijn Heiligdom en daardoor ook een heerlijke dienst in de Voorhof bij het Altaar om de zwakkere broeder of zuster te helpen, opdat ook zij mogen komen in deze heerlijke gemeenschap met Hem.

Dat is de priesterdienst, die veel omvattend is. In het Oude Testament waren vierentwintig priesterorden, die ieder hun eigen taak hadden. In het Nieuwe Testament is er dan ook verscheidenheid in ambten en bedieningen. Maar het is één Geest. Prijst Zijn naam!

Amen.

Lees ook de studie op onze Website: ***“de Tabernakel” (19 delen)***

Volgende week willen wij gaan nadenken over:

“De persoon van de Heilige Geest en Zijn wonderbaar werk in en door ons”